

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 168
din 12.07.2010**

Dosar nr.: 138/2010

Petiția nr.: 3014/20.04.2010

Petenți: A. M M

Rodica, Bretea Maria, Brinduşan Claudia Dana, Buzaş Maria, Călugăr Claudia

D R cu domiciliul în : , V C H reprezentați de

Obiect: discriminare prin decizii ale instanțelor judecătorești

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1 Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1 A M M

P F K H

P L A

V C H reprezentați de
D R cu domiciliul în : loc.

II. Obiectul sesizării

2.1 Petenții sesizează faptul că urmare a unor decizii judecătorești s-a ajuns la o discriminare în cadrul aceleași categorii profesionale a funcționarilor publici din subordinea aceluiași ordonator de credite respectiv Institutul Național de Statistică București în materie de salarizare.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1 Petenta sesizează faptul că a introdus acțiune la instanța de judecată, acțiune ce a fost respinsă, în timp ce alți colegi au introdus acțiune cu același obiect având câștig de cauză.

IV. Procedura de citare

4.1 Prin adresa înregistrată cu nr.3530/05.05.2010, au fost citați petenții prin reprezentant, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, fiind ridicată excepția de necompetență materială, având în vedere că aspectele sesizate se circumscriu actului de justiție. Termenul stabilit de Consiliu, a fost stabilit la data de 20.05.2010.

V. Susținerile părților

5.1.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 2533 din 30.03.2010, petenții sunt nemulțumiți de soluția dată de Curtea de Apel Cluj comparativ cu alți salariați din instituții identice din țară.

Petenții, funcționari publici în cadrul Direcției Regionale de Statistică Cluj, sesizează faptul că nu au beneficiat de un tratament egal din partea instanței de judecată în speță Curtea de Apel Cluj, prin faptul că instanța de judecată a respins acordarea drepturilor bănești acestora, reprezentând suplimentul de post și suplimentul de treaptă, comparativ cu alți funcționari publici care au beneficiat de aceste drepturi

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 În drept, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din

Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 În urma examinării conținutului petiției, aspectele invocate se circumscriu ipso facto prin actul de justiție, respectiv prin pronunțarea unor decizii ale instanțelor judecătorești. Astfel, ipoteza generică de tratament diferit la naștere prin efectul pronunțării hotărârilor judecătorești ipotetic diferite și se

materializează prin pronunțarea unor hotărâri judecătorești a acțiunilor comparativ cu pronunțarea unor hotărâri de respingere a acțiunilor. Astfel, cum a statuat Curtea Constituțională, modalitatea de interpretare și aplicare a legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art.28, din Procedura Internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr.348 din 6 mai 2008, s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

6.6 Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială, ridicată din oficiu;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petenților în sensul celor hotărâte.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Președinte

NIȚĂ Dragoș Tiberiu – Vicepreședinte

GERGELY Dezideriu – Membru

JURA Cristian – Membru

HALLER Istvan – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

POP Ioana Liana – Membru

VASILE Vasile Alexandru - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

